

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของวัยรุ่นตอนต้น

Predictive Factors of Sexual Risk Behaviors among Early Adolescents

วิทยา พวงแสง ส.ม.(สุศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพ)

เกศินี สราญฤทธิชัย ปร.ด. (สาธารณสุขศาสตร์)

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Wittaya Pangsang M.P.H. (Health Education and Health Promotion)

Kesinee Saranrittichai Ph.D. (Public Health)

Faculty of Public Health, Khon Kaen University

Received : May 23, 2022

Revised : August 25, 2022

Accepted : September 13, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนา แบบภาคตัดขวางครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและศึกษาปัจจัยการทำนายด้านบุคคล ครอบครัว และสังคมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น มีขนาดตัวอย่าง 222 ราย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติพรรณนาที่ใช้มี ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาปัจจัยการทำนาย ด้วยสถิติการถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple linear regression analysis) ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 65.8 มีแฟน หรือคนรัก ร้อยละ 21.17 มีอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 85.14 เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 14.86 แต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 24.32 และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.79 (คะแนนเต็ม 5) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 ผลการวิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยด้านบุคคล ด้านครอบครัว และด้านสังคมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น พบว่าจากตัวแปรทั้งหมด 17 ตัว มีตัวแปร 7 ตัวที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น สร้างสมการได้ดังนี้ $\hat{Y} = 24.31 + 1.71(\text{เพศชาย}) + 4.40(\text{การมีแฟน}) + 1.35(\text{การแต่งกายล่อแหลม}) + 2.68(\text{สถานบันเทิง}) - 4.48(\text{ผลการเรียน}) - 4.32(\text{สื่ออิเล็กทรอนิกส์}) - 1.90(\text{กิจกรรมในชุมชนด้านการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ})$ โดยร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ได้ร้อยละ 56 ดังนั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษาควรร่วมมือกับหน่วยงานสาธารณสุข และชุมชนในการปรับเปลี่ยน ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมให้มีการเข้าถึงสื่อที่เป็นประโยชน์ จำกัดอายุในเรื่องการเข้าถึงสถานบันเทิง มีการจัดตั้งชมรมที่สามารถให้คำปรึกษาเรื่องเพศได้

คำสำคัญ: พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วัยรุ่นตอนต้น ครอบครัว ชุมชน ปัจจัยทำนาย

Abstract

This cross-sectional descriptive study intends to analyze sexual risk behaviors and explore determinants of sexual risk behaviors in early adolescents, including individual, family, and social factors. The study involved 222 junior high school students in total. Questionnaires were used as a research tool. Data was evaluated using descriptive statistics such as mean, percentage, and standard deviation, as well as Stepwise multiple linear regression analysis to examine predictive potential. The findings revealed that the majority of the participants were male, 65.8 percent have a boyfriend or lover, 21.17 percent had electronic communication devices, 85.14 percent had drunk

alcohol, 14.86 percent dress inappropriately, 24.32 percent, and had sexual risk behaviors at a low level, mean score 1.79 (full score 5), standard deviation 0.53. Predictive power analysis of individual, family, and society factors on sexual risk behaviors in early adolescence. It was found that out of 17 variables, 7 of them influenced the sexual risk behaviors in early adolescents. The equation can be created as follows: $\hat{Y} = 24.31 + 1.71 (\text{sex; Male}) + 4.40 (\text{having a boyfriend}) + 1.35 (\text{dress improperly}) + 2.68 (\text{entertainment place}) - 4.48 (\text{study results}) - 4.32 (\text{electronic media}) - 1.90 (\text{community activities on the prevention of sexual risk behaviors})$ together predict factors on sexual risk behaviors in early adolescence 56 percent. Therefore, schools or educational establishments should cooperate with public health agencies and the community to encourage adolescents to engage in appropriate sexual behaviors to have access to useful media. limit age on access to entertainment venues. There should be a club that offers advice on sex education.

Keywords: Sexual risk behaviors, early adolescents, family, community, predictor factors

บทนำ

การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั่วโลก ในแต่ละปีมีวัยรุ่นอายุน้อยกว่า 19 ปี ตั้งครรภ์มากกว่า 21 ล้านคน ในนี้เป็นวัยรุ่นอายุน้อยกว่า 15 ปี ไม่ต่ำกว่า 777,000 คน การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นที่มากขึ้นทำให้อัตราภาวะเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นทั่วโลกลดลงกว่าร้อยละ 11.60 ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา⁽¹⁾ ในประเทศกำลังพัฒนา พบว่า การตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่น ร้อยละ 90 เกิดขึ้นกับวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี และเมื่อจัดลำดับอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นในประเทศกลุ่มอาเซียนในปี 2553-2562 พบว่า อัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นหญิงไทยอยู่ในอันดับที่ 5 ของอาเซียน โดยมีวัยรุ่น 47 คนต่อวัยรุ่นหญิง (อายุ 15-19 ปี) จำนวน 1,000 คน รองจากวัยรุ่น ลาว ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และกัมพูชาเท่ากับ 110, 53, 52 และ 48 ต่อวัยรุ่นหญิง (อายุ 15-19 ปี) 1,000 คนตามลำดับ⁽²⁾ ซึ่งสาเหตุของการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรในวัยรุ่นมาจาก พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น เช่น การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คน เป็นต้น

การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นปัญหาด้านการสาธารณสุขที่สำคัญของโลก เป็นผลมาจากการมี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ องค์การสหประชาชาติประมาณการว่า ทั่วโลกมีผู้ติดเชื้อ HIV จำนวน 36.7 ล้านคน เป็น

เด็กและวัยรุ่นจำนวน 1.8 ล้านคน⁽³⁾ ในประเทศไทย ปี พ.ศ.2562 พบว่า อัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สำคัญ 5 โรคคือ หนองใน หนองในเทียม แผลริมอ่อน ซิฟิลิส และกามโรคของต่อมน้ำเหลือง ในกลุ่มเยาวชนอายุ 15 - 24 ปีเท่ากับ 124.6 ต่อประชากรแสนคน และหากแยกเป็นรายโรคพบว่า โรคที่มีอัตราป่วย สูงที่สุดคือ หนองใน อัตราป่วย 69.7 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาซิฟิลิส อัตราป่วย 39.3 ต่อประชากรแสนคน⁽⁴⁾ ส่วนการติดเชื้อ HIV พบว่าร้อยละ 70 ของการแพร่เชื้อ HIV เกิดขึ้นในคนอายุ 15 - 24 ปี และพบว่าวัยรุ่นจำนวนมากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยไม่มีการป้องกัน⁽⁵⁾ จากการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กช่วงวัยเรียนและวัยรุ่น ในประเทศไทยของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข⁽⁶⁾ พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่น เกิดตอนอายุประมาณ 15-16 ปี ส่วนใหญ่ไม่ใช่วัยรุ่นมากนัก มากถึงร้อยละ 50 นอกจากนี้ยังพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นตอนต้นไทย เกิดในช่วงอายุระหว่าง 10 -13 ปี⁽⁷⁾ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่เป็นปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการใช้ถุงยางอนามัย การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คน⁽⁸⁾ การแต่งกายเปิดเผยสัดส่วนของร่างกาย การใช้สังคมออนไลน์ การหนีเรียน หนีเที่ยว การมีแฟนในวัยเรียน

ปัญหาการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ก่อให้เกิดผลกระทบหลายอย่าง⁽⁹⁾ เนื่องจากสภาพของร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคม ของวัยรุ่นยังไม่สมบูรณ์ ส่งผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว และสังคม⁽¹⁰⁾ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุปัจจัย ทั้งปัจจัยด้านบุคคลหรือวัยรุ่นเอง ครอบครัว การเลี้ยงดู และสังคม ได้แก่ เพื่อน โรงเรียน ชุมชน สิ่งแวดล้อม ตลอดจนสื่อต่าง ๆ จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยด้านบุคคลของวัยรุ่นมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ อายุ เพศ ศาสนา⁽¹¹⁾ ระดับการศึกษา การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์⁽⁹⁾ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน การใช้สารเสพติด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์⁽¹²⁾ และความรู้ด้านสุขภาพของวัยรุ่น กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้ทำการประเมินความรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ ของเด็กวัยเรียน อายุระหว่าง 7 – 14 ปี ด้วยแบบประเมินความรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ ตามสุขบัญญัติแห่งชาติ พบว่าเด็กวัยเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ด้านสุขภาพในระดับพอใช้⁽¹³⁾

จากข้อมูลข้างต้น เห็นได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นเกิดจากหลายปัจจัย ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน แต่การศึกษาที่ผ่านมาศึกษาปัจจัยเป็นบางด้าน โดยเฉพาะการมุ่งเน้นที่ตัววัยรุ่นเป็นหลัก อาจเนื่องจากเห็นว่าวัยรุ่นมีพัฒนาการทางด้านสติปัญญา สามารถศึกษา หาข้อมูล ค้นคว้า ทำความเข้าใจ ใช้การสื่อสาร การตัดสินใจเลือกรับข้อมูล และปฏิบัติตามเพื่อให้ตนมีสุขภาพที่ดีได้ การศึกษาให้ครอบครัวปัจจัยด้านครอบครัวยังมีน้อย ประกอบกับครอบครัวไม่สะดวกใจที่จะอบรมสั่งสอนบุตรในเรื่องเพศสำหรับการศึกษาปัจจัยทางด้านสังคมยังเน้นเฉพาะบางเรื่อง เช่น เพื่อน หรือสื่อต่าง ๆ การศึกษาบริบทในชุมชนยังมีน้อย ซึ่งการศึกษาเหล่านั้นยังขาดความชัดเจนของความสัมพันธ์แบบองค์รวม ของปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสังคมที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นอย่างเป็นองค์รวม ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น โดยศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นตอนต้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศของวัยรุ่นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและส่งเสริมสุขภาพทางเพศที่ดีให้กับวัยรุ่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและศึกษาปัจจัยด้านบุคคล ด้านครอบครัว และด้านสังคมที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ด้านครอบครัว และด้านสังคม ในกลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เก็บข้อมูลระหว่างเดือน สิงหาคม ถึง พฤศจิกายน 2564

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) แบบภาคตัดขวาง
2. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำนวน 58,224 คน
3. การคำนวณขนาดตัวอย่างใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*POWER 3⁽¹⁴⁾ ดังนี้

โดยกำหนดขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.30 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.052 ค่าอำนาจทดสอบ (Power of test) เท่ากับ 0.95 จำนวนตัวแปรอิสระที่สนใจ เท่ากับ 17 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 111 คน

เมื่อพิจารณาถึงความยากง่ายในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วย design effect⁽¹⁵⁾ ดังนี้
$$n_{\text{CLUS}} = n_{\text{SR}} \times D$$

โดยทั่วไปค่า D จะมีค่าไม่เกิน 2

แทนค่าในสูตร
$$n_{\text{CLUS}} = 111 \times 2$$

ดังนั้น จึงต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 222 คน

สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) โดยแบ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 จำนวน 84 โรงเรียน ผ่านเกณฑ์คัดเลือกเป็นโรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองขอนแก่น จำนวน 15 โรงเรียน ขั้นตอนที่ 1 แบ่งชั้นภูมิโรงเรียนตามขนาดโรงเรียน ขั้นตอนที่ 2

แบ่งชั้นภูมิระดับชั้นเรียน ชั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โดยใช้แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและปรับปรุงจากเครื่องมือที่มีผู้เคยศึกษาไว้ก่อนหน้านี้^(16,17) โดยกำหนดค่าแบบสอบถามให้สอดคล้องกับตัวแปรและวิธีการทางสถิติ มีทั้งหมด 5 ส่วน จำนวน 96 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของวัยรุ่น ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน การมีแฟน การมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การแต่งกายล้อแหลม

ส่วนที่ 2 ความรอบรู้ด้านสุขภาพทางเพศ ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบวัดความรู้ด้านสุขภาพสำหรับเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่น ของกองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข⁽¹³⁾ โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้ 1) ความรู้ ความเข้าใจข้อมูลและบริการสุขภาพทางเพศ 2) ทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการสุขภาพ 3) ทักษะการสื่อสารสุขภาพ 4) ทักษะการจัดการตนเอง 5) ทักษะการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ 6) ทักษะการตัดสินใจเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปของครอบครัว 2) แบบประเมินความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว 3) แบบประเมินการขัดเกลาทางสังคมในเรื่องเพศของครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่น

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปของสังคม 2) แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมสำเร็จรูป STATA version 10.1 ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) นำเสนอค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

5.2 สถิติอนุมาน (Inferential statistics) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างตัวแปรต้นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple linear regression analysis)

การพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์อย่างเคร่งครัด โดยได้รับการพิจารณาอนุมัติจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ด้านพฤติกรรมและสังคมศาสตร์ จากศูนย์จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น HE642145 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2564 ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้จะนำเสนอเป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเท่านั้น

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ปัจจัยด้านบุคคล

1.1.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ในจำนวนวัยรุ่นตอนต้นทั้งหมด 222 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 65.8 มีอายุระหว่าง 13-15 ปี อายุเฉลี่ย 14.21 ปี (S.D. = 0.82) เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) 3.62 (S.D. = 0.56) นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีแฟน หรือคนรัก ร้อยละ 78.83 มีอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 85.14 ในจำนวนนี้ใช้โทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 83.60 ใช้ I - pad หรือ Tablet ร้อยละ 11.64 และใช้ Notebook ร้อยละ 4.76 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 85.14 ไม่แต่งกายล้อแหลม ร้อยละ 75.68

1.1.2 ปัจจัยด้านความรู้ด้านสุขภาพทางเพศ คะแนนความรู้ด้านสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นภาพรวม ได้ค่าเฉลี่ย 92.51 คะแนน (S.D. = 20.07) มีคะแนนระหว่าง 20 - 108 (คะแนนเต็ม 110) โดยมีคะแนนความรู้ ความเข้าใจข้อมูลและบริการสุขภาพทางเพศทางเพศเฉลี่ย 2.96 (S.D. = 1.50) คะแนนการตัดสินใจเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ

เฉลี่ย 2.81 (S.D. = 1.51) คะแนนการเข้าถึงข้อมูลและ
บริการสุขภาพทางเพศเฉลี่ย 4.38 (S.D. = 0.05) คะแนน
การสื่อสารสุขภาพเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเฉลี่ย
4.25 (S.D. = 0.03) คะแนนการจัดการตนเองเพื่อลด
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเฉลี่ย 4.37 (S.D. = 0.03)
และคะแนนการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศเฉลี่ย 4.33
(S.D. = 0.08) แต่ละด้านมีคะแนนเต็ม 5 คะแนน

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

ข้อมูลทั่วไปด้านครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
ใหญ่ บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 75.23 บุคคลที่
ให้การอบรมเรื่องเพศในครอบครัว คือบิดาและมารดา
ร้อยละ 66.67 คะแนนความสัมพันธ์ของสมาชิกใน
ครอบครัวภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.37 (S.D. = 0.89)
คะแนนการขัดเกลาทางสังคมในเรื่องเพศของครอบครัว
มีค่าเฉลี่ยภาพรวม 4.43 (S.D. = 0.84) แต่ละด้านมี
คะแนนเต็ม 5 คะแนน

1.3 ปัจจัยด้านสังคม

ข้อมูลทั่วไปด้านสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
เคยเรียนวิชาเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศในโรงเรียน ร้อยละ
79.73 ในหมู่บ้านหรือชุมชนที่อยู่อาศัยมีสถานบันเทิง
ร้อยละ 15.77 ส่วนใหญ่เป็นบาร์และร้านแสดงดนตรีสด
มีร้านเกมส์/ร้านอินเทอร์เน็ต/ร้านพนันออนไลน์ ร้อยละ
18.02 มีกลุ่มเยาวชนหรือชมรมเยาวชน ร้อยละ 14.86
ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเล่นเกม มีโครงการหรือกิจกรรม การ
ส่งเสริมความรู้ด้านสุขภาพทางเพศ ร้อยละ 66.67
คะแนนการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน
ภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ย 2.07 (S.D. = 0.23) คะแนน
เต็ม 5 คะแนน

1.4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ใน
ระดับน้อย คะแนนเฉลี่ยภาพรวมเท่ากับ 1.79 (S.D. =

0.53) พฤติกรรมที่มีคะแนนสูงสุดได้แก่ พฤติกรรมการ
ดื่มสุราร่วมกับเพศตรงข้ามในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา รอง
ลงมา ได้แก่ พฤติกรรมดูคลิปจาก Facebook twitter
Instagram line ที่เสนอเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หรือ
เรื่องเพศ ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงทำนายของ
ปัจจัยด้านบุคคล ด้านครอบครัว และด้านสังคมต่อ
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น โดยใช้สถิติการ
ถดถอยเชิงเส้นพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple
Regression) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์และ
ค่าคงที่เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรม เมื่อควบคุม
ผลกระทบจากตัวแปรอื่น ๆ ในสมการสุดท้าย พบว่า
ปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่ ตัวแปรเพศ
(ชาย) ($b = 1.71, p - \text{value} = 0.002$) ผลการเรียนรู้
($b = -4.48, p - \text{value} < 0.001$) การมีแฟน ($b = 4.40,$
 $p - \text{value} < 0.001$) การแต่งกายล่อแหลม ($b = 1.35,$
 $p - \text{value} = 0.036$) การมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ($b = -4.32,$
 $p - \text{value} < 0.001$) การมีกิจกรรมในชุมชนด้านป้องกัน
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($b = -1.90, p - \text{value} = 0.001$)
และชุมชนที่มีสถานบันเทิง ($b = 2.68, p - \text{value} < 0.001$)
สามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ ได้
ดังนี้ $\hat{Y} = 24.31 + 1.71(\text{เพศ}) + 4.40(\text{การมีแฟน}) +$
 $1.35(\text{การแต่งกายล่อแหลม}) + 2.68(\text{สถานบันเทิง}) -$
 $4.48(\text{ผลการเรียนรู้}) - 4.32(\text{สื่ออิเล็กทรอนิกส์}) - 1.90$
(กิจกรรมในชุมชนด้านการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทาง
เพศ) พบว่า มีตัวแปร ผลการเรียนรู้, สื่ออิเล็กทรอนิกส์,
กิจกรรมในชุมชนด้านการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
มีความสัมพันธ์เชิงผกผันโดยสมการดังกล่าว ร่วมกัน
ทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นได้
ร้อยละ 56 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	p - value
- เพศ (ชาย)	1.71	0.54	0.15	0.002
- ผลการเรียน	-4.48	1.22	-0.18	<0.001
- การมีแฟน (มี)	4.40	0.68	0.34	<0.001
- การแต่งกายล่อแหลม	1.35	0.64	0.11	0.036
- การมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (มี)	-4.32	0.73	-0.29	<0.001
- การมีกิจกรรมในชุมชนด้านการป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (มี)	-1.90	0.55	-0.17	0.001
- สถานบันเทิงในชุมชน (มี)	2.68	0.74	0.18	<0.001
ค่าคงที่ 24.31 $SE_{est} = 1.42$, $R^2 = 0.56$, $Adj R^2 = 0.55$, p - value = < 0.001				

หมายเหตุ : ระดับนัยสำคัญ 0.05

อภิปรายผล/วิจารณ์

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น พบว่า ภาพรวมมีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเฉลี่ย 1.79 คะแนน (S.D.=0.53) โดยพฤติกรรมที่มีคะแนนสูงสุด คือ การดื่มสุราร่วมกับเพศตรงข้ามในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา มีคะแนนเฉลี่ย 2.37 คะแนน (S.D.=1.22) ทั้งนี้ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอาจเกิดจากความต้องการของ วัยรุ่นบางคน รวมทั้งปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการ กระตุ้นต่อสิ่งเร้าโดยเฉพาะการดื่มสุรากับเพศตรงข้าม อาจจะทำให้วัยรุ่นมีอาการมึนเมา เนื่องจากฤทธิ์ของสุรา ทำให้วัยรุ่นรู้สึกผ่อนคลาย อารมณ์ดี คลายความวิตกกังวล ลดความอาย เกิดความฮึกเหิมสนุกสนาน ขาดสติสัมปชัญญะ นอกจากนี้สุรายังกระตุ้นระบบไหลเวียนโลหิตทำให้ ร่างกายตื่นตัว ส่งผลให้เกิดอารมณ์ทางเพศมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาเชิงคุณภาพถึงพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศและการป้องกันของวัยรุ่นในตำบลน้ำพองอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น⁽¹⁸⁾ พบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิด พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคือ สิ่งมีเมาและยาเสพติดและ การศึกษาปัจจัยที่ผลกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น⁽¹⁷⁾ พบว่าลักษณะส่วนบุคคล ด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

และการใช้สิ่งเสพติด มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงทาง เพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่

1. ปัจจัยด้านบุคคล

1.1 เพศ(ชาย) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b = 1.71$, $p\text{-value} < 0.002$) เนื่องจากวัยรุ่นเพศชาย เป็นเพศที่มีความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกต่อพฤติกรรมทาง เพศมากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง และเพศชายเป็นเพศที่ชอบ ความท้าทาย เข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ดีกว่า เพศหญิง เช่น การเข้าถึงสื่อลามกอนาจาร ที่ส่งผลกระตุ้น ต่ออารมณ์ทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขต เทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น⁽¹⁷⁾ พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนคร ขอนแก่น ($r=0.152$, $p\text{-value} < 0.001$) และการศึกษา การตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น⁽¹⁹⁾ พบว่านักเรียนชายมี

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนหญิง (p -value < 0.001) และการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง⁽¹¹⁾ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($t=2.910$ p -value <0.001)

1.2 ผลการเรียนรู้ พบว่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ($b = -4.48$, p -value < 0.001) กล่าวได้ว่าวัยรุ่นที่มีผลการเรียนไม่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศมากกว่าวัยรุ่นที่มีผลการเรียนดี เห็นได้ว่าผลการเรียนเป็นตัวบ่งชี้ถึงความเอาใจใส่ความขยันหมั่นเพียรต่อการเรียน ถ้าหากไม่มีความเอาใจใส่ต่อการเรียนไม่สนใจการเรียนหรือสนใจการเรียนน้อยทำให้การเรียนตก ทั้งนี้เป็นเพราะวัยรุ่นสนใจเรื่องอื่นมากกว่าการเรียน เพราะเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลอง ต้องการความสนใจจากเพศตรงข้ามและการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน จนนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น⁽¹⁹⁾ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างน้อย 1 คู่ ($f=4.7$, p -value $=0.009$) และการศึกษาความชุกของการมีประสบการณ์ทางเพศและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนหญิงอาชีวศึกษาในจังหวัดนนทบุรี⁽²⁰⁾ พบว่า ระดับผลการเรียนที่แตกต่างกันมีผลทำให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นต่างกัน ($t=-4.09$, p -value $= 0.006$)

1.3 การมีแฟน พบว่า นักเรียนที่มีแฟนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ($b = 4.40$, p -value < 0.001) กล่าวคือ นักเรียนที่มีแฟนมีโอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่าคนที่ไม่เคยมีแฟน เพราะการมีแฟนเป็นการแสดงออกถึงความรักในมุมมองของวัยรุ่น ถ้าไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมทางอารมณ์ เช่น การสัมผัสตัว การกอด การจูบจูบไล้ อาจจะไม่ได้รับการยอมรับจากแฟนหรือเพศตรงข้าม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและการป้องกันในตำบลน้ำพอง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น⁽¹⁸⁾ พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศของวัยรุ่นได้แก่การคบแฟนหรือคนรักแสดงออกโดยการสัมผัสตัว จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่ไม่ได้วางแผน และการศึกษา การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในชุมชน พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในชุมชน ได้แก่ พฤติกรรมการมีแฟน และการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน⁽⁹⁾ และการศึกษาการตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น⁽¹⁹⁾ พบว่า นักศึกษาที่ไม่มีคูร์ักมีพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศน้อยกว่า นักศึกษาที่มีคูร์ักเพียงคนเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.4 การแต่งกายล่อแหลม พบว่า นักเรียนที่แต่งกายล่อแหลมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($b = 1.35$, p -value $= 0.036$) กล่าวคือ การแต่งกายของวัยรุ่นปัจจุบันมักจะแต่งตัวตามสมัยนิยม นำแฟชั่น สวมใส่เสื้อผ้าสั้นเกินความจำเป็น เช่น สวมเสื้อผ้าบาง สวมกางเกงหรือกระโปรงสั้น สวมใส่เสื้อผ้าโดยไม่ใส่ชุดชั้นใน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เร้าที่ส่งผลกระทบทางอารมณ์ของวัยรุ่น สู่ถึงการยั่วเพศตรงข้าม ในสนใจในตนเองให้เกิดความสนใจใคร่รักใคร่ชักนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นสอดคล้องกับ การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดจันทบุรี⁽²¹⁾ โดยการแต่งกายหรือการแสดงออกที่ยั่วอารมณ์ทางเพศ ของวัยรุ่นมีความเป็นอิสระและมีพฤติกรรมทางเพศแบบเสรีมากขึ้น เช่น การแต่งกายล่อแหลมขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม พบว่า นักเรียนชอบแต่งตัวโชว์สัดส่วนตามอย่างดารา ร้อยละ 34.3 ส่งสาตายั่ววนร้อยละ 34.2

1.5 การมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นเชิงลบ ($b = -4.32$, p -value < 0.001) กล่าวคือนักเรียนที่ไม่บริโภคหรือเข้าถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาจจะหมกมุ่นกับพฤติกรรมทางเพศที่ เกิดจากการมั่วสุม จับกลุ่มกันทั้งเพศชายและเพศหญิง การสัมผัสตัว การกอด ที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมทางเพศสูง เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการ

พัฒนาการเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์และสังคมที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในกิจกรรมทางเพศและเพศตรงข้าม เมื่อวัยรุ่นมีการรวมกลุ่มหรือหมกมุ่นในกามารมณ์ เช่น นิตยสาร ภาพโป๊ โทรศัพท์มือถือ ส่งผลให้เกิดแรงขับทางเพศ จนนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม หรือเด็กวัยรุ่นที่เข้าถึงสื่อเด็กเหล่านี้อาจจะเสพสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นประโยชน์ไม่ชักนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร⁽²²⁾ พบว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา ระดับอาชีวศึกษา สัมพันธ์กับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของวัยรุ่น กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น $p\text{-value}=0.028$, $OR=1.8$ (95%CI:1.1-3.1) และการศึกษาการพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในชุมชน⁽⁹⁾ พบว่า พฤติกรรมการใช้สังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในชุมชน นำไปสู่การมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น

2. ปัจจัยด้านสังคม

2.1 กิจกรรมในชุมชนด้านการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ($b = -1.91$, $p\text{-value} = 0.001$) กล่าวคือ นักเรียนที่ร่วมกิจกรรมชุมชน เช่น เข้าร่วมกิจกรรมออกกำลังกายกับชุมชน กลุ่มเยาวชน กิจกรรมของกลุ่มผู้นำชุมชน กิจกรรมอื่นๆ ที่ชุมชน ผู้นำชุมชน หน่วยงานภาครัฐ หรือผู้ประกอบการมีความใกล้ชิดกับวัยรุ่น ช่วยกันสอดส่องดูแลกล่าวตักเตือน และส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มวัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ดี มีการส่งเสริมความรู้เรื่องเพศและสอนทักษะการใช้ชีวิตส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ดี แน่ใจว่าแตกต่างกับกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ได้รับความใส่ใจสอดส่องดูแลจากคนในชุมชน หรือไม่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิตอย่างส่งผลให้วัยรุ่นกลุ่มนี้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ไม่เหมาะสม

สถานบันเทิง พบว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ($b = 2.68$, $p\text{-value}$

< 0.001) กล่าวคือ สถานบันเทิงเป็นแหล่งที่วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมักจะไปรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างความบันเทิงและความสนุกสนาน เข้าถึงอบายมุขได้ง่าย เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มที่ทำให้เกิดอาการมึนเมา เมื่อมีสิ่งเร้าไปกระตุ้นจะทำให้เกิดความต้องการหรือมีอารมณ์ทางเพศที่เสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้จะแตกต่างจากสังคมหรือชุมชนที่ไม่มีสถานบันเทิงที่เป็นสถานที่เอื้อต่อการรวมกลุ่มมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ⁽²³⁾ พบว่า การมีสถานเริงรมย์ใกล้ที่พักมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ($r = 0.141$, $p\text{-value} < 0.001$)

สรุป

จากการศึกษาปัจจัยการทำนายด้านบุคคล ด้านครอบครัว และด้านสังคมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ เพศ ผลการเรียนรู้ การมีแฟน การแต่งกายล่อแหลม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ กิจกรรมในชุมชน ด้านป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และชุมชนที่มีสถานบันเทิง ดังนั้น โรงเรียน ครอบครัว และชุมชน ควรร่วมมือกันวางแผนส่งเสริมกิจกรรมที่ให้อายุรุ่นตอนต้นได้ใช้เวลาว่างอย่างเป็นประโยชน์ ทั้งในโรงเรียนและชุมชน อบรมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม เข้มงวดในการจำกัดอายุการเข้าถึงสถานบันเทิง

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากทุนสนับสนุนมูลฐาน Fundamental Fund : FF ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น กองทุนส่งเสริม ววน. (This research was supported by the Fundamental Fund of Khon Kaen University, has received funding support from the National Science, Research and Innovation Fund (NSRF) และขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะครู ผู้ปกครอง และกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. World Health Organization (WHO). Adolescent pregnancy [Internet]. 2020 [cited 2020 February 20]. Available from: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/adolescent-pregnancy>
2. สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย. อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี [อินเทอร์เน็ต]. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2563]. เข้าถึงได้จาก: <http://healthkpi.moph.go.th/kpi2/kpi-list/view/?id=1017>
3. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. สถานการณ์น่าห่วงวัยรุ่นไทยติดเชื้อ HIV สูงขึ้น [อินเทอร์เน็ต]. 2561 [เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2563]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.thaihealth.or.th/Content/41145สถานการณ์น่าห่วง%20วัยรุ่นไทยติดเชื้อ%20HIV%20สูงขึ้น.html>
4. กลุ่มพัฒนาระบบเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค. การเฝ้าระวังโรคเอดส์จากการรายงาน [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2563]. เข้าถึงได้จาก: http://aidsboe.moph.go.th/aids_system
5. ศูนย์อำนวยการบริหารจัดการปัญหาเอดส์แห่งชาติ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. รายงานความก้าวหน้าของประเทศไทยในการยุติปัญหาเอดส์ ปี พ.ศ.2560. กรุงเทพมหานคร: ททหนึ่งเจ็ด; 2560
6. สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย. สถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน ปี 2560 [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2563]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.rh.anamai.moph.go.th/>
7. สุนีย์ กันแจ่ม, กุหลาบ รัตนจักรธรรม, อนามัย เทศกะทิก, วณัศรา เขาวนัณนิม. ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายกับเพื่อนหญิง: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ. วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ 2561; 11: 64-73.
8. อภาพร เผ่าวัฒนา. การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น: การมีส่วนร่วมของครอบครัว โรงเรียน และชุมชน. กรุงเทพฯ: โนเบิล; 2552
9. มณีรัตน์ เทียมหมอก. การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในชุมชน [วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต]. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2560.
10. อังคินันท์ อินทรกำแหง. ความรอบรู้ด้านสุขภาพ: การวัดและพัฒนา. กรุงเทพฯ: สุขุมวิทการพิมพ์; 2560.
11. ชีสาพัชร์ ชูทอง. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 17. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม; 2560.
12. กรกวรรณ ดารุณกร, ชนัญญา จิระพรกุล, เนาวรัตน์ มณีนิล. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีคู่นอนหลายคนของวัยรุ่นในสถานศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2562; 62(1): 13-21.
13. กองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพกระทรวงสาธารณสุข. การเสริมสร้างและประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ กลุ่มเด็กและเยาวชน (อายุ 7 - 14 ปี) และกลุ่มประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป. กรุงเทพฯ: นิเวศมรรดาการพิมพ์; 2561.
14. Faul F, Erdfelder E, Lang AG, Buchner A. G*Power 3: a flexible statistical power analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. Behavior research methods 2007; 39(2): 175-91.

15. อรุณ จิรวัดน์กุล. สถิติทางวิทยาศาสตร์สุขภาพเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์; 2552.
16. เกตินิกัสนาญญูพิชัย. ความรอบรู้ด้านสุขภาพ:แนวคิด ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้. ขอนแก่น: คลังนานา วิทยา; 2563
17. ณมน ธนินธญากร. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนคร ขอนแก่น อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น [วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2552.
18. สุมาลี ตราชู. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและ การป้องกันในตำบลน้ำพอง อำเภอเมือง จังหวัด ขอนแก่น [ปริญญาวิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร มหาบัณฑิต]. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2550
19. สมิตตา สว่างทุกข์, ปาริชาติ ทาโน. การศึกษาการ ตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น. วารสารก่อการณ์ 2558; 22(2): 41-56.
20. นภาพระไพ สาระ, ชุตินา หุ่มเรืองวงษ์. ความชุก ของการมีประสบการณ์ทางเพศและปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียน หญิงอาชีวศึกษาในจังหวัดนนทบุรี. เวชศาสตร์ร่วม สมัย 2559; 60(2): 215-30.
21. ศาสนา ผาสุข. ความฉลาดทางอารมณ์ที่มีผลต่อ พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปี ที่ 3 โรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดจันทบุรี [วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต]. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2554
22. ณัฐพร สายพันธุ์. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นใน สถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัด ยโสธร [วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตร มหาบัณฑิต]. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2546.
23. อรุษา จันทรวีรุธ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน จังหวัด สมุทรปราการ [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2544.